

ادامه از صفحه اول

دیوار، میان راه مردم

...بخش کوچکی شامل محراب تا فاصله یک فرش انداز پشت محراب معماری قاجاری دارد. همین تفاوت معماری شاهی است بر الحاقی بودن بخش دوم به اول و بسیاری از مردم و حتی پیش‌نمازان آگاه به تاریخ و معارف اسلامی از اینکه در آن بخش الحاقی سجاده بیندازند، اکراه داشتند و ابا می‌کردند؛ چراکه گمان‌شان این بود که آنجا راه بوده و بعد راه را گرفته‌اند و سر مسجد انداخته‌اند و نمازخواندن در راه مردم قرین صحت نیست. در همان حیرت دیدن خیابان سابقا به نام مردم و اکنون به کام مجلس، پرسیدم با چه مجبوزی چنین کرده‌اند، گفتند شهرداری این خیابان را به مجلس فروخته است. هنوز نمی‌دانم این گفته چقدر دقیق یا معتبر است؛ اما کیرم که چنین باشد؛ شهرداری که مالک آسمان و زمین شهر نیست که به هرکه خواست خیابان بفروشد و مالک جدید دور آن دیوار سنگی و بتونی و آهنی بکشد. شهرداری خادم شهر و شهروندان است، همچنان‌که نمایندگان مجلس و شورا و خادمی که پیراهن مخدوم را به غیر – کیرم فرزند مخدوم – بفروشد، قابل اعتماد نیست.

به یاد دارم مرحوم آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی، در زمان ریاست مجلس حجت‌الاسلام ناطق‌نوری و درست‌یک روز پس از دوم خرداد و شروع به کار رئیس‌جمهور دوران اصلاحات، برای افتتاح پروژه‌ای عمرانی به میدان بهارستان رفته بود. او آنجا در گفت‌وگویی با خبرنگاران با تأکید گفت دنیا بداند که ما به قطعه تاریخی مشروطیت افتخار می‌کنیم. هیچ یادگاری در تهران به اندازه مجموعه بهارستان یادآور تحولات مهم تاریخ معاصر نیست. ترتیبات امنیتی امری ضروری است؛ اما روش‌های نوین برقراری آن، چند سالی است که در بسیاری از نقاط دنیا بی گرفته می‌شود و نیازی به دیوارکشی برای پوشش ضعف‌های آن نیست. نهایت اینکه آن پیشینیان انکار وسواس بیجا داشتند که آنجا نماز نمی‌خواندند. عملیاتی نگاه کنیم. عملیاتی که نگاه کنیم، در یک هفته می‌توان خیابان مردم را از مردم گرفت و سر مجلس انداخت و از مردم برای ورود به خیابان خودشان مطالبه مدرک و دلیل کرد و هیچ هم نگران هیچ‌کس و هیچ چیز نبود و جلسات مشترک نمایندگان شورای شهر تهران و نمایندگان تهران در مجلس را هم در سطوح مختلف به‌خوبی و بی‌هیچ دغدغه‌ای برگزار کرد و تصمیمات اساسی گرفت! حتما باید از این‌گونه موارد پیش‌باافاده که ممکن است شبانه اختلاف‌افکنی داشته باشد، چشم پوشید!

جرم نسل‌کشی

واقعیات منتشرشده و منتشرنده‌ای از مردم مسلمان میانمار وجود دارد که وقوع جنایت علیه بشریت و جرم نسل‌کشی در این منطقه از جهان را محرز می‌کند. برای احراز وقوع جرم بین‌المللی، حقوق‌دانان می‌توانند عنصر روانی و مادی جرم را بررسی کنند. درباره عنصر روانی در این قضیه، قصد دولت میانمار در تصویب قوانین خود در مستتاکردن مسلمانان از شهروندی میانمار، کاملا اثبات‌شدنی است. همچنین اطلاع از وضعیت مسلمانان و کشتار و قتل و تجاوز و سوزاندن که تمام رسانه‌های بین‌المللی مخابره و بسیاری از نهادهای بین‌المللی و مستقل تأیید کرده‌اند، از جمله عناصری است که تعهد دولت میانمار را اثبات می‌کند. درباره عنصر مادی فعل یا ترک فعل، باید گفت که ترک فعل دولت میانمار در حمایت‌نکردن از ساکنان مسلمان، پیشگیری‌نکردن از جرائم ارتكابی و مجازات‌نکردن عاملان نسل‌کشی، محرز است. همچنین افعال دولت میانمار از طریق همراهی با بوداییان و مشارکت با غیرنظامیان در جرائم ارتكابی علیه مسلمانان نیز محرز بوده؛ به‌ویژه اینکه حمایت نظامیان میانمار از شبه‌نظامیان نیز گزارش شده است.

دولت میانمار اکنون در کارنامه خود نقض اعلامیه حقوق بشر ۱۹۴۸، میثاق حقوق مدنی - سیاسی و میثاق حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ۱۹۶۶ و کنوانسیون‌های مربوط به نسل‌کشی و تبعیض نژادی را دارد؛ بنابراین دولت میانمار مسئولیت بین‌المللی در رفع آثار و پرداخت خسارت به مسلمانان روهینگایی را دارد و به این امر می‌توان از طریق محاکم بین‌المللی رسیدگی کرد.

دولت میانمار موظف است افراد خصوصی اعم از حقیقی و حقوقی، شبه‌نظامیان، نظامیان و مأموران دولتی را که مرتکب جرم نسل‌کشی و جرائم علیه بشریت شده‌اند، به مجازات برساند. همچنین دولت میانمار موظف به پرداخت خسارت‌های مادی و معنوی به مسلمانان و ایجاد تسهیلات برای بازگشتن آنان به خانه و کاشانه خود و در نهایت ارائه تضمین برای تکرارنشدن چنین اعمالی در آینده است. در نتیجه، چه از بُعد کیفری و چه از بُعد مدنی، دولت میانمار مسئول است و باید به تکلیف خود عمل کند؛ در غیر این‌صورت، پرونده دولت میانمار درباره جرائم نسل‌کشی و جنایت علیه بشریت، قابل پیگیری در دیوان بین‌المللی دادگستری، شورای حقوق بشر، کمیساریای عالی حقوق بشر و سایر نهادهای تخصصی سازمان ملل متحد است.

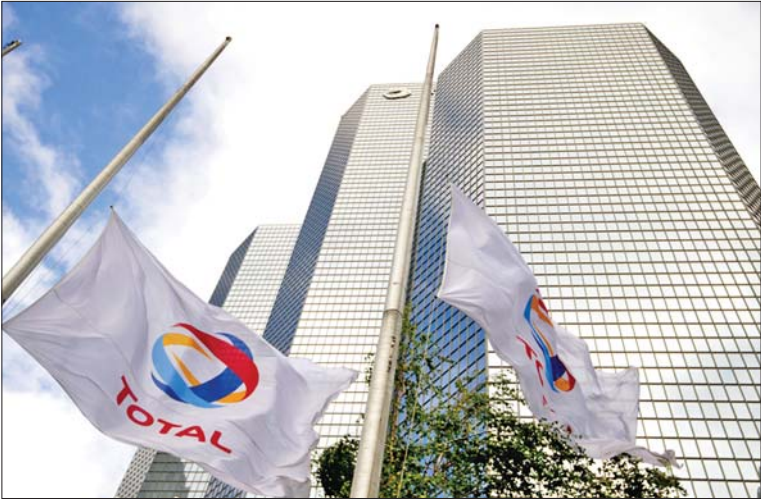
شرق: براساس ترجمه گزارشی که در روتیزر منتشر شده است، برخی رسانه‌های داخلی احتمال خروج توتال از پروژه فاز ۱۱ پارس جنوبی را مطرح کرده‌اند. این در حالی است که کارشناسان نفتی درباره ترجمه‌های ارائه‌شده در این رسانه‌ها تردید کرده و معتقدند از این مصاحبه، سوءبرداشت شده است. کارشناسان نفتی تأکید می‌کنند در قرارداد بین ایران و توتال، منافع کشور در نظر گرفته شده و دلیلی ندارد که این شرکت از ایران خارج شود. محمد مشکین‌فام، مدیرعامل شرکت نفت و گاز پارس، در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید: فعالیت‌های این پروژه، مانند گذشته در حال انجام است.

بعد از اظهارات ترامپ درباره برجام و تلاش نافرجام او برای اثبات اینکه ایران به برجام پایبند نبوده است، گمانه‌های زیادی درباره آینده پروژه‌ها و سرمایه‌گذاری‌های خارجی در ایران مطرح شد. در این میان گروهی تلاش می‌کنند اظهارات رئیس‌جمهور آمریکا را که با استقبال جامعه جهانی روبه‌رو نشده است عاملی برای نقض برجام و دستاوردهای اقتصادی حاصل از این توافق بین‌المللی معرفی کنند. به‌تازگی پاتریک یوپانه، رئیس توتال، در گفت‌وویی با اینترنشنال اوپل‌دیلی، اظهاراتی را مطرح کرده که روتیزر به آن پرداخته است. در متن ترجمه‌شده از سوی خبرگزاری فارس آمده: درصورتی‌که آمریکا تصمیم بگیرد تحریم‌های یک‌جانبه علیه ایران اعمال کند، شرکت فرانسوی توتال تلاش خواهد کرد پروژه کاری خود را با ایران به پیش ببرد. براساس این ترجمه رئیس توتال تأکید کرده است عواقب تصمیم ترامپ را بررسی خواهد کرد و اگر قوانینی مبنی بر اجبار و عقبنشینی از اجرای قرارداد با ایران وجود داشته باشد، بناچار از آن تبعیت می‌کند. همچنین در ادامه ذکر شده است: اگر اتحادیه اروپا، چین و روسیه بخواهند توافق هسته‌ای ایران اجرائی شود، مفهوم آن این است که آمریکا مجبور به اعمال تحریم‌های یک‌جانه خواهد شد. با وجود این ما در طرف خودمان تلاش خواهیم کرد که بتوانیم این پروژه کاری با ایران را ادامه بدهیم و این اولویت ما خواهد بود. براساس ترجمه فارس مسئولان توتال اعلام کرده‌اند خروج از پروژه فاز ۱۱ پارس جنوبی ریسک مالی کمی برای این شرکت دارد، زیرا قرار است توتال تصمیم سرمایه‌گذاری برای این‌پروژه را تا آخر امسال نهایی کند. مناقضاتی برگزار کرده و بنا دارد قراردادهایی را تا آخر امسال منعقد کند. شرکت فرانسوی توتال نخستین شرکت نفتی غربی بود که با ایران برای توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی قرارداد امضا کرد که بزرگ‌ترین میدان گازی جهان به حساب می‌آید. عدم‌التفع اجرانشدن فاز ۱۱ پارس جنوبی روزانه ۱۰ میلیون دلار است و تأخیر در اجرای آن، افت این میدان گازی مشترک بین ایران و قطر را به همراه خواهد داشت، به‌همین‌دلیل برداشت‌های حاصل از این ترجمه نگرانی‌هایی را درباره خروج توتال

اقتصاد

مدیرعامل شرکت نفت و گاز پارس در گفت‌وگو با «شرق»: هیچ وقفه‌ای در فعالیت فاز ۱۱ پارس جنوبی رخ نداده است

پنالتی خروج برای توتال

از ایران ایجاد کرد؛ اما مسئولان برداشت‌های حاصل از این ترجمه را درست نمی‌دانند. رسول فلاح‌نژاد، مجری فاز ۱۱ پارس جنوبی، درباره اینکه چگونه مدیران توتال ریسک مالی خروج از پروژه را کم توصیف می‌کنند، در گفت‌وگو با «شرق» تأکید می‌کند: من باید عین متن صحبت‌ها را ببینم، چون گاهی مباحث در ترجمه و تصحیح فرق می‌کند. به گفته او «درحال حاضر توتال در حد کارهایی که در ایران انجام داده، هزینه کرده است. فعلا فاز مطالعاتی این‌پروژه در حال پیگیری است. توتال قرارداده‌ا را می‌بندد و برای قرارداد هزینه خاصی نمی‌کند. مناقصات را برگزار کرده است و دارد قرارداده‌ا را می‌بندد. این مسائل هزینه اجرایی ندارد. تا پایان سال قراردادهای مربوط به اجرای پروژه منعقد می‌شود.» فلاح‌نژاد با اشاره به اینکه درحال‌حاضر نیروهای مربوط به پروژه فاز ۱۱ پارس جنوبی در منطقه مستقر بوده و مشغول به کار هستند، از انعقاد قرارداد خط لوله و حفاری و تداوم کار مطالعاتی در ارتباط با این پروژه خبر می‌دهد. محمد مشکین‌فام، مدیرعامل شرکت نفت و گاز پارس و مذاکره‌کننده ارشد قرارداد توتال نیز در گفت‌وگو با «شرق» درباره احتمال خروج توتال از ایران می‌گوید: «هیچ جای نگرانی نیست. کار پروژه مانند گذشته انجام می‌شود. هیچ‌گونه وقفه‌ای در فعالیت‌این این پروژه رخ نداده است.» او در پاسخ به پرسشی درباره میزان سرمایه واردشده به ایران از سوی توتال بیان می‌کند: «فعلا آنچه به ایران وارد شده، بودجه است و درباره رقم آن حضور ذهن ندارم.

تعیین پانالتی خروج برای قرارداد توتال

توتال در قالب قراردادهای جدید نفتی با ایران برای اجرای فاز ۱۱ پارس جنوبی به تفاهم رسید. پیش از عقد این قرارداد در سال ۱۳۸۵ نیز شرکت توتال مذاکراتی برای انجام این پروژه در قالب قراردادهای

بیع متقابل انجام داد، اما به‌دلیل تحریم‌ها علیه ایران، ادامه همکاری توتال و ایران غیرممکن شد، اما این‌بار زمرمه‌های خروج توتال به‌دلیل اظهارات ترامپ در داخل ایران بر سر زبان‌ها افتاده است. به گفته نرسی قربان، کارشناس و تحلیلگر اقتصاد انرژی، درحال‌حاضر هیچ دلیلی برای خروج توتال از قرارداد وجود ندارد. او به «شرق» می‌گوید: براساس خبر روتیزر مسئولان توتال اعلام کرده‌اند اگر قوانینی علیه این همکاری باشد، باید حضورشان در ایران را متوقف کنیم. فکر می‌کنم منظور از این جمله آن است که اگر مشکل قانونی وجود داشته باشد، با ایران همکاری نمی‌کنم. قربان اضافه می‌کند: سه جور قانون وجود دارد؛ قوانینی که مربوط به دولت فرانسه است، قوانین مربوط به دولت ایران که طرف قرارداد شرکت توتال است و دسته سوم هم قوانین بین‌المللی است که سازمان ملل به‌دست آورده است. اگر مصوبه‌ای در سازمان ملل به تصویب برسد که همکاری‌کردن با ایران ممنوع باشد، با قوانین ایران و فرانسه اجازه همکاری به شرکت توتال ندهد، این شرکت از ایران خارج می‌شود. از نگاه قربان، سازمان ملل علیه ایران مصوبه‌ای نمی‌دهد. قوانین فرانسه و ایران هم در زمان عقد قرارداد با توتال لحاظ شده است. در نتیجه جای نگرانی نیست.

او اضافه می‌کند: ایران با توتال قراردادی بسته و تکلیف این قرارداد هم روشن است. تمام ابعاد در متن قرارداد پیش‌بینی شده و حتی پانالتی خروج هم برای توتال در نظر گرفته شده است. در نتیجه حتما اگر این شرکت بخواهد از ایران خارج شود، باید جریمه بدهد. این کارشناس اقتصاد انرژی به این پرسش که توتال هنوز هیچ سرمایه‌ای وارد ایران نکرده است و آیا در این شرایط، دریافت پانالتی خروج مفهوم دارد یا خیر، این‌گونه پاسخ می‌دهد: قراردادهای ریزه‌کاری‌هایی دارد که باید آن

را در نظر گرفت. م‌ا قرارداد را ندیده‌ایم اما به صورت کلی اگر سازمان ملل مصوبه‌ای علیه ایران بدهد -که معتقدیم این مصوبه را نمی‌دهد- توتال می‌تواند بدون هزینه از ایران خارج شود، در غیر این‌صورت، خروج بدون هزینه توتال، شدنی نیست. منافع اقتصادی تعامل با آمریکا برای اروپا اهمیت زیادی دارد و ممکن است تهدیدهای آمریکا درباره تحریم شرکت‌های همکار ایران، منجر به سست‌شدن توتال در ادامه همکاری با ایران شود اما قربان در این رابطه می‌گوید: به لحاظ بین‌المللی فرقی بین رئیس‌جمهور تانزانیا و آمریکا وجود ندارد و هیچ شرکتی به خاطر تهدید یک کشور ثالث، نمی‌تواند بدون هزینه قراردادهای خود را فسخ کند.

او درباره اظهارات مسئولان توتال درباره کم‌بودن ریسک خروج از ایران و حجم پانالتی خروج می‌گوید: درباره حجم پانالتی خروج اطلاعی ندارم اما توتال ممکن است پرداخت یک‌میلیارد دلار را کم تصور کند. آنچه مسلم است مبلغ کل قرارداد ایران با توتال پنج‌میلیارد دلار است. بنابراین جریمه خروج از قرارداد، نمی‌تواند صداهمیلیارد دلار باشد.

خروج توتال از ایران برای ما هزینه ندارد

رضا پاکدامن، پژوهشگر نفت و مشاور قراردادهای بین‌المللی، درباره جریمه خروج توتال از ایران می‌گوید: قرارداد بین ایران و توتال از جنس سرمایه‌گذاری است. هر روزی که شرکت توتال با هر شرکت خارجی حاضر در ایران قراردادش را فسخ کند، ریسک و ضرر به عهده شرکت سرمایه‌گذار خواهد بود. او ادامه می‌دهد: بحث کلی این است که همه می‌گویند، نکند بر اثر تحریم شرکت‌های خارجی از ایران بروند. واقعیت این است که در چنین شرایطی، بیشتر، شرکت‌های خارجی در ریسک هستند. اگر کار نیمه‌تمام باشد، یک‌سال با شش ماه هزینه‌ای که شرکت‌های سرمایه‌گذار کرده‌اند، دچار مشکل می‌شود. این مسئله تا همین حد هم مزیت برای کشور دارد. پاکدامن تأکید می‌کند: ما نباید نگران باشیم که پول ایران را ببرند. بلکه آنها سال‌ها باید در ایران سرمایه‌گذاری کنند و هر مقطع از ایران خارج شوند، سرمایه‌گذاری خود را به مخاطره می‌اندازند. این منطقی نیست که شرکت‌های سرمایه‌گذار از ایران خارج شوند. این شرکت‌ها برای ورود به ایران حتما تدابیر خاصی دیده‌اند و حتما توتال حمایت‌های سیاسی رئیس‌جمهور فرانسه را هم داشته که برای مذاکره با ایران وارد عمل شده است. به گفته او به‌دلیل همین راینی‌های آشکار و پنهان فرانسه از ایران حمایت می‌کنند. شرکت‌های بزرگ قطعا حمایت سیاسی از مراجع دولتی گرفته‌اند که قدم جلو می‌گذارند. پژوهشگر نفت و مشاور قراردادهای بین‌المللی نیز معتقد است برای اظهارنظر در زمینه سخنان رئیس توتال حتما باید به منبع اصلی مراجعه کرد زیرا در ایران هرکس از ظن خود ترجمه‌ای می‌کند که ۱۸۰ درجه با واقعیت مغایر است.

واکنش ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز به اظهارات رئیس کمیته امداد درخصوص کنترل قاچاق

دهقانی‌نیا: منصف باشید

او اضافه کرد: سامانه‌های جامع انبارها، ثبت تجارت، ثبت الکترونیکی معاملات نفتی و اتفاقاتی که در حوزه فرآورده‌ها و مشتقات نفتی و پارانهای افتاده، از جمله مواردی است که شاید در سه سال قبل نبوده و همگی محصول هماهنگی‌ها، سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌های است که منتج به کاهش قاچاق در کشور شده است. این اظهارات در حالی است که آمارهای رسمی حاکی از آن است که بر میزان واردات کالاهای قاچاق به بازار کشور در سال ۹۲ حدود ۲۵ میلیارد دلار بود و در سال ۱۹۰۸،۹۳ میلیارد دلار و در سال ۹۴، ۱۵۰۵ میلیارد و در سال ۹۵ به ۱۲۰۵ میلیارد دلار رسیده است. همچنین آمارها حاکی از آن است که در سال ۹۵، پوشاک قاچاق بیشترین حجم قاچاق در کشور را داشته و رقمی معادل ۲۰۵ میلیارد دلار را به خود اختصاص داده است. قاچاق طلا و مصنوعات طلا، لوازم آرایشی و بهداشتی و تلفن همراه در رده‌های بعدی بیشترین حجم قاچاق در کشور قرار دارند.

ضوابط جدید فروش گوشی تلفن همراه

دهقانی‌نیا همچنین در نشست خبری با خبرنگاران از اجرای طرح ساماندهی فروش گوشی‌های همراه از ۲۸ مهر خبر داده و گفته هر فردی می‌خواهد گوشی بخرد، حتما کد گوشی را چک کند. او بیان اینکه هر فردی که از روز شنبه ۲۹ مهرماه برای خرید گوشی همراه وارد بازار می‌شود، باید از ثبت آن در سامانه طراحی‌شده اطمینان حاصل کند، اضافه کرده که البته اجرای این طرح از ۲۸ مهرماه آغاز خواهد شد ولی در عمل مردم از ۲۹ مهرماه که برای مراجع می‌کنند، با اجرای رسمی آن مواجه خواهند شد. او توضیح داده که اجرای طرح به نحوی تدارک دیده شده که به‌تدریج مدل‌های اعلام‌شده از سوی ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز مشمول اجرای ضوابط قرار می‌گیرند که در این میان بر اساس مدل‌هایی که اعلام می‌شود، هر خریدار باید کد IMEI را که در داخل گوشی و پشت باتری قرار دارد، با کد

ردّ نظر وزارت بهداشت در خصوص کیفیت پایین نان

دید مشکل نانوا چه بوده است. وزیر جهاد کشاورزی درخصوص دورنمای زنجیره صادرات عنوان کرد: شاخه‌ای از زنجیره از مزعه تا سفره می‌تواند در بازار داخل و بخشی نیز در خارج از کشور باشد. جنتی خاطرنشان کرد: ما در کشور نزدیک به سه‌میلیون و ۶۰۰ هزار تن محصول سیب درختی تولید می‌کنیم که تنها ۱۰ تا ۱۵ درصد از آن صادر می‌شود و مابقی در داخل کشور به مصرف می‌رسد و امیدواریم زنجیره تولید با کمک تولیدکنندگان و صادرکنندگان ایجاد شود و این ارزش‌افزوده را در داخل زنجیره ببینیم تا بر اساس نیاز و تقاضای بازارهای هدف محصول را بسته‌بندی و برای بازارهای هدف آماده کنیم. وی اشاره‌ای به زنجیره صادرات محصول سیب درختی و

یادداشت ویژه

زرشوران؛ محک وعده معدنی شریعتمداری

● یکی از دلایلی که مجلس به اتفاق آرا، مجوز وزارت محمد شریعتمداری برای وزارت صنعت‌ومعدن را صادر کرد، وعده او برای رسیدگی به وضعیت معادن کشور بود. این آرا با این پیش‌فرض به حساب این مدیر خوشنام ریخته شد که مدیریت حاکم بر معادن کشور به‌ویژه معادن دولتی از حال‌وروز خوشی برخوردار نیستند و تغییر آن در تعامل با بخش خصوصی یک ضرورت است.

امید مجلسی‌ها به این تغییر با هدایت شریعتمداری چندان هم بیره نبود، کم‌اینکه این چهره کهنه‌کار با ویژگی مرضی‌الطرفین‌بودن و در کسوت وزیر بازرگانی دولت اصلاحات، بهترین همکاری دولتی را با بخش خصوصی پس از انقلاب مدیریت کرده بود و در همان دوره وزارت هشت‌ساله قانون جدید نظام صنفی کشور به نفع بخش خصوصی تصویب شد و شورای‌عالی اصناف هم از منتخبان شبکه‌های صنفی کشور و با هدف تقویت بخش خصوصی به میدان آمد. در همان دوره هم بود که با پیگیری شریعتمداری ایران به عضویت ناظر WTO درآمد و قانون‌های جدیدی مانند تجارت الکترونیک، حمایت از مصرف‌کنندگان و… با تم حمایت از بخش خصوصی به تصویب مجلس رسید. همه اینها حجت‌هایی تردیدناپذیر برای قاطبه نمایندگان بود تا کلید وزارت صنعت، معدن و تجارت را به شریعتمداری بسپارند.

کسانی که از نزدیک شریعتمداری را می‌شناسند، او را مدیری توصیف می‌کنند که حساسیت توامانی نسبت به پیسیدر امور و تقویت بخش خصوصی با هم دارد. دیدارهای پرشمار او با فعالان بخش خصوصی از جمله فعالان معادن هم ناظر به همین ویژگی بود.

به احتمال زیاد شریعتمداری تصور می‌کرد که باید از همان روزهای اول امید را به بخش خصوصی تزریق کند و فاصله آنها را به بخش دولتی بردارد تا چرخ‌های بخش‌های مختلف از جمله معادن شروع به حرکت کند. او پس از رسیدن به وزارت اولین گام مهمی هم که برداشت در راستای عمل به وعده درباره بهبود وضعیت معادن و امید به بهبود تعامل کاراسازر بخش دولتی با خصوصی بود. این وزیر کهنه‌کار از مناسبت روز معدن استفاده کرد و با انتقاد از مدیریت معادن دولتی در گذشته و با پیش‌کشیدن وضعیت معدنی در اصفهان این پیام را به فعالان معدنی و نمایندگان مجلس داد که بر سر پیمان است. مسیر بهبود وضعیت مدیریت معادن در ایران و احیای بخش خصوصی در حدی که بتواند عامل تحولی جدی در این حوزه باشد، مسیری طولانی و سنگلاخ به نظر می‌رسد؛ زیرا شریعتمداری وارث برخی خرابی و ناکارآمدی‌هایی است که موجد آنها نیست اما حل آنها بر عهده اوست. یکی از این مشکلات مربوط به برگزاری شرایط فنی نامناسب انعقاد قراردادهاست و یکی از مهم‌ترین شرایط وجود معارضان بومی و دولتی است که پیش از آغاز کار برطرف نمی‌شوند و هنگام اجرا ترمز کار و بخش خصوصی را می‌کشند. معدن طلای زرشوران به عنوان بزرگ‌ترین معدن طلای خاورمیانه یکی از نمونه‌هایی است که از وجود این معارضان رخم‌های زیادی خورد و بر پایه گزارش‌هایی که در رسانه‌های مختلف منتشر شده مشکلات زیادی برای پیمانکار بخش خصوصی ایجاد کرده است. برطرف‌کردن این مشکل به یک تغییر اساسی در رویکردهای قرارداد با بخش خصوصی نیاز دارد و یکی از چالش‌های اصلی شریعتمداری به شمار می‌رود.

یکی دیگر از چالش‌های شریعتمداری برای تحول وضعیت معادن به این برمی‌گردد که مدیران زیرمجموعه او بتوانند مجری کارآمدی برای اجرای این تحول باشند و به عبارت دیگر مشی تحولی شریعتمداری را دنبال کنند. این چالش به‌قدری مهم است که به نظارت و مدیریت و بدون تعارف شریعتمداری نیاز دارد تا اگر مدیران مستقیم و غیرمستقیم او از تصمیم‌های مطلوب در این زمینه سر باز زنند یا فاقد باور مشترک او بودند، با افراد مناسب جایگزین شوند. دست‌کم در چند مورد ازجمله تجربه معادن زرشوران نشان داد که مدیران قبلی توانایی زیادی برای ایجاد مشکل برای بخش خصوصی داشتند و اگر قرار باشد مدیران جدید هم با همان دست‌فرمان قبلی‌ها حرکت کنند و به جای مرهم‌گذاشتن بر زخم آن را تشدید کنند، شریعتمداری باید از طریق نیروهای دیگری تحول نظر خودش را دنبال کند و در تغییر نیروها، تردیدی به خودشن راه ندهد. از طرف دیگر مظنه عملکرد مدیران مستقیم و غیرمستقیم شریعتمداری به‌زودی برای افکار عمومی و فعالان بخش خصوصی روشن خواهد شد؛ زیرا دو ماه از وزارت شریعتمداری می‌گذرد و در همین مدت هم بخشی از مدیران او در معادن دولتی مستقر شده‌اند و عملکرد آنها به‌زودی قضاوت خواهد شد. آیا شریعتمداری در تشویق مدیران هماهنگ با تحول موردنظرش و تنبیه مدیران ناهمسو تردید خواهد کرد؟ با سابقه‌ای که از شریعتمداری موجود است؛ پاسخ به این پرسش منفی است مگر اینکه…